

گریستن

خضرفرخ کجاست ؟ آب حیوان تیره گشت و ما گریستیم
خون چکید از قلب شاخه های گل سرخ و ما گریستیم
در شب بدیدم که در عمق موجها چی چیزها نهفته است
دست و پا و دهن بسته ایم و به درازا ما گریستیم
سکوت مبهم شب را صدای آبشار بر هم میزد
در آنشب با غبار اندوه به نابودی ها ما گریستیم
در آستان خون و آتش و خاکستر داغ امشب
آینه دار شب بودند پاسداران روز و ما گریستیم
در چشمه رنگ چرا ما مسکن درد و آلام نباشیم
به ریختن قطره ، قطره شمع وجود و ما گریستیم
هر یک به تنهایی هر ستاره صحرای آسمان
در شب به چراغ کم نور هر یک شان ما گریستیم
همه گان در سر زمین پُر حادثه و حوادث شب
به روز سیاه شب قیرگون همه ای ما گریستیم
زدوده نشد « بلقیس » سایه ای شب در آغوش صبح بر ما
زنگ تقدیر به صدا در آمد و همه ای ما گریس